

психіки людини та центральної нервової системи. Усе це під час стрільби може виражатися у пітливості долонь, підвищенні частоти пульсу та дихання, порушення координації рухів і втраті стійкості й рівноваги під час підготовки до стрільби, збільшення тремору рук і коливань зброї, а також до погіршення зорового сприйняття [4, с. 278].

Згідно з думкою Джона Уотсона, батька біхевіоризму, людина має декілька вроджених страхів, основними з яких є страх гучного шуму і страх втрати турботи [5, с. 315]. Саме тому цілком природним є страх людини перед пострілом, оскільки майже завжди цей процес супроводжується різким та гучним звуком. Незважаючи на те, що впливати на вроджену рефлекторну поведінку ми не можемо, однак кожному під силу психологічно підготуватися до стрільби. Якісна та регулярна психічна підготовка є тим підґрунтям, яке дозволить мінімізувати кількість невдалих та невлучних пострілів.

Недостатня психологічна підготовленість має різко негативний вплив на якість та ефективність стрільби поліцейськими. Не настільки критичним є те, що поліцейський не влучить у мішень під час виконання вправи зі стрільби, однак значних наслідків це може мати під час безпосереднього виконання службових завдань, де може бути завдано шкоду іншим особам.

Підсумовуючи все вищевикладене, можна з упевненістю говорити про значущість психологічної підготовки на влучність стрільби поліцейських. Фактори психологічного впливу під час проведення пострілу мають суттєвий вплив на його влучність та якість, оскільки можуть майже повністю нівелювати уміння та навички стрільця. У ситуації, що склалася, необхідним є збільшення часу, який приділяється психологічній підготовці до проведення практичних стрільб.

1. Погрібна В. Л. Соціологія професіоналізму : монографія. Київ : Алерта, 2008.
2. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Мацко Л. А., Прищак М. Д., Годлевська В. Ю. Основи психології та педагогіки : навч. посіб. Вінниця, ВНТУ, 2009.
4. Філіппов М. М. Психофізіологія людини : навч. посіб. Київ, МАУП, 2003.
5. Рита Л. А., Річард С. А., Едвард Е. С., Деріл Дж. Б., Сьюзен Нолен-Х. Введення в психологію. Ч.1. 2000.

Ясін КАРМУА

студент ННІ права
та інноваційної освіти

Наталія ЛЕОНОВА

доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
кандидат філологічних наук

ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИСУ ЮРИДИЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Особливості синтаксису юридичної документації України – це його обов'язкова логічність і чіткість у процесі викладу будь-якої частини тексту, що досягається внаслідок суворого повсякчасного дотримання правил українського синтаксису. Хоча зазвичай документи мають констатуючий, регламентуючий і розповідний характер, переважають прості речення з прямим порядком слів.

Отже, група підмета ставиться перед групою присудка: *Свідок може пред'явити як докази...; Неповнолітня особа не звільняється від відповідальності...*

Також треба запам'ятати, що узгоджене означення стоїть перед означуваним словом, а неузгоджене – одразу після нього: *кримінальне право, державна установа, районний відділок*.

Зазначимо, що вставні слова (деталізація інформації щодо висловленого, диференціація викладеної інформації, пояснення окремих неологізмів і рідко вживаних словосполучень, посилання на першоджерело) ставляться на початку речення: *отже, зокрема, по-друге, відтак, наразі* тощо.

Уживаються присудки, що мають форму теперішнього часу зі значенням позачасовості, стабільності: *Закон є закон. Україна є демократією.*

Переважно поширені пасивні конструкції, де присудок обмежений і тісно синтезований із лексичним значенням підмета: *запити обробляються, показники покращуються, збитки компенсуються, операція проводиться, жертви зменшуються, інструкція передбачає, право на захист забезпечується.*

Сучасний синтаксис юридичної документації передбачає, що: «Характерним проявом стилю нормативного акта є нанизування відмінкових форм, розміщених підряд кількох слів в одному відмінку, найчастіше в родовому або в орудному: Володіння майном вважається правомірним, якщо інше не буде встановлено судом, арбітражем, третейським судом... Довжина і складність будови простого речення зростає за рахунок віддієслівних іменників і тих слів та зворотів, яких ці іменники вимагають після себе: витребування (кого? чого? ким? чим?), володіння (чим? ким?), встановлення (чого? ким?). Цілком очевидно, що такі речення об'ємні і багатослівні» [1].

Також треба зазначити, що типовою ознакою юридичного документа є інфінітивні конструкції: *з'ясувати, затримати, закрити справу, утримати, довести провину, притягти до відповідальності, володіти інформацією, сформувати доказову базу* тощо.

І найтипівшими, як вважає сучасна синтаксична теорія української мови «... для нормативних текстів є дієприкметникові та дієприслівникові звороти, що дають змогу чітко виявити логічне підпорядкування частин висловлюваної думки, а також – економніше висловити її. Дієприслівниковий зворот переймає функцію підрядного речення і, за загальним правилом, вноситься на початок конструкції: встановивши факт перебування..., керуючись статтею закону..., беручи до уваги..., розглянувши матеріали справи...» [1]. Треба також враховувати функції масмедійного мовлення, що на сьогодні втілюються в урядовій періодиці завдяки стилістико-синтаксичним засобам [3].

Отже, можемо зробити висновок, що особливості синтаксису юридичної документації здійснюються та реалізуються тільки за допомогою актуальних синтаксичних норм сучасної української літературної мови.

1. URL : https://pidru4niki.com/1386091451504/dokumentoznavstvo/sintaksichni_osoblivosti_movi_yuridichnogo_dokumentu

2. Леонова Н. В. Модальність військових команд і наказів як малих жанрових форм інформації. Science and Education a New Dimension. Vol. 35 Editors: Dr. Vamos X.; Dr. Barkats J. et al. Budapest, 2016. S. 26–30.

3. Мелкумова Т. В. Посилення бехабітвної функції масмедійного мовлення стилістико-синтаксичними засобами. Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Сер. 10. Проблеми граматики і лексикології української мови. Київ, 2011. Вип. 7. С. 220–222.

Олександра КОВАЛЕНКО

курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів
превентивної діяльності

Науковий керівник:

Юлія СИНИЦІНА

доцент кафедри економічної
та інформаційної безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
кандидат технічних наук, доцент

АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ ФІЛОЛОГІЇ

Сталий розвиток України як суверенної, демократичної, соціальної, правової держави залежить від реалізації національно спрямованої внутрішньої та зовнішньої політики щодо захисту інтересів держави, суспільства та особи. Тобто йдеться про створення певної системи, що дає змогу їй гарантувати захищеність життєво важливих інтересів держави (її конституційний лад, суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність державних